

архітектура будівництво

Виходить
з 1962 р.
№ 11 – 13
(1282–1284)
вересень
2005 рік

З Першовереснем, Днем знань!

Дорогий друже! Сьогодні ти вперше переступаєш поріг цього Храму науки як повноправний господар і найважливіша персона. Бо все, що тут є, – аудиторії і лабораторії, комп'ютерні класи і табір відпочинку, спортивні і танцювальні зали, – усе для тебе. Відтепер твоєю стає велична і горда 75-літня історія Університету, а ти сам стаєш його частинкою і впродовж кількох років навчання творитимеш історію Alma-mater.

Тут ти почуєш лекції поважних професорів і молодих викладачів, які передадуть тобі знання і досвід багатьох поколінь всевітньо відомих науковців.

Тут ти впізнаєш таємниці обраного фаху, насолодишся від наукового пошуку, зможеш як особистість і загартуєш волю. Тут знайдеш друзів на ціле життя і, можливо, долю.

У день Першовересня сердечно вітаємо тебе з початком нового життя. Хай збудуться усі твої мрії, хай твої студентські роки будуть яскраві, змістовні, незабутні!

Твоя "Архітектура і будівництво"

Студентські роки –
найкращі

Шановні
першокурсники!

В цьому році у вашому житті відбулася непересічна подія. Ви в значній мірі визначили своє майбутнє: характер і зміст роботи, задоволення від неї, коло друзів і колег. Інженери-будівельники і архітектори відносяться до небагатьох професій, які в пряму розумінні залишають вагомий слід на землі у вигляді різного характеру споруд.

Кілька років тому престижними професіями вважалися такі, як юрист, економіст і деякі інші. Зараз же, і про це лише наша преса, Україна має гостру потребу в будівельниках, архітекторах, інженерах-технологах і жоден з вас по закінченні нашого національного університету – провідного навчального закладу України в галузі будівництва і архітектури, не залишиться без цікавої та високооплачуваної роботи.

Звичайно, вчитися в нашому університеті нелегко. Як відомо, для інженера-будівельника і архітектора основним продуктом його діяльності є ескіз, рисунок або креслення. На превеликий жаль, сучасна середня школа не дає необхідної графічної підготовки випускникам, не розвиває в необхідній мірі їхню просторову уяву. Дійшло до того, що в багатьох сучасних навчальних закладах креслення взагалі виключили з переліку навчальних дисциплін. Тому на перших курсах вам прийдеться надолужувати те, чого вам не дала середня школа.

Зраз у вищих навчальних закладах України впроваджується Болонська декларація щодо вищої освіти. Одним з пріоритетів цієї декларації є підвищення питомої ваги і ролі самостійної роботи студентів. На відміну від середньої школи з щоденним опитуванням з дисциплін, які вивчаються, в університеті цього немає. Певний відсоток першокурсників не працює систематично, щоденно, думаючи, що перед сесією він все надолужить. Як відомо, це часто закінчується виключенням з університету.

Треба, щоб кожний з вас, лягаючи спати, подумав, що день був прожитий змістовно і що ви на один невеликий крок просунулися до оволодіння майбутньою професією свого життя. До того ж накресліть плани на наступний день. В такому разі навчання для вас буде не тягарем, а давати вам задоволення. Викладачі, переважна більшість яких закінчили наш університет, вам у цьому допоможуть.

Бажаю, щоб жоден з вас ніколи не пожалкував, що він у 2005 році переступив поріг Київського національного університету будівництва і архітектури. Успіхів вам на користь і процвітання нашої батьківщини – України.

В.Е. Михайленко, Заслужений діяч науки України, доктор технічних наук, професор

Вступні випробування

Право вчитися вибороли найкращі!

Як пройшло нічне літо в абітурієнтів? Що змінилось в правилах прийому до університету? Про це ми попросили розповісти відповідального секретаря приймальної комісії Миколу Григоровича Кушніренка:

– Чи посилює вимоги до тих, хто приходить до нас в університет?

– Університет завжди дуже серйозно підходить до питання набору студентів у кожному новому навчальному році. Основні критерії, по яких працює приймальна комісія, – високі вимоги до знань абітурієнтів і, звичайно, об'єктивність. Ми завжди прагнемо відібрати самих здатних і підготовлених абітурієнтів. Особливістю вступних кампаній цього року став зростаючий інтерес до технічної освіти (факультетам і спеціальностям, що представляє наш КНУБА). Це не може не радувати. Мабуть, суспільству зараз потрібні якісні технічні знання. Той, хто ними володіє, найбільш конкурентоздатний на ринку праці.

– Як відбувались випробування?

– Абітурієнти на факультетах проходили співбесіду. Є і нововведення: цього року ми враховували і результати тестування з математики або української мови, що проводив Український центр оцінки якості освіти.

Вступники за звичайною схемою склали іспит з української мови (диктант), а з математики – письмову роботу у вигляді тестування. Оцінювались випробування за дванадцяти-бальною системою.

– Чи можна було як і раніше вступати в кілька вузів одночасно?

– Так, можна було подавати документи й у кілька вузів, і в той самий вуз на різні факультети і спеціальності.

– Абітурієнти з глибини завжди бояться, що на вступних іспитах можуть зустріти упереджене відношення. Наскільки виправдане було це побоювання?

– Наш університет – національний. У його стінах одержують освіту представники всіх областей країни. Для нас не важливо, відвіля приїхав наш майбутній студент: з Донецька, Львова або Криму. Є міцні знання, кмітливість, живий розум – значить, тобі будуть раді!

– Як вирішувалися питання зарахування, коли абітурієнти мали однакову суму балів?

– Ці випадки врегульовані Правилами прийому до університету (пункт 1.35), де розписано 16 позицій. Наприклад: особи, які працюють за профілем обраної спеціальності не менше двох років і військовослужбовці,

звільнені в запас протягом останніх двох років, медалісти, випускники освітніх закладів І-ІІ рівня акредитації, які мають дипломи з відзнакою і ін. мають переважне право на зарахування (при наявності підтверджуючих документів).

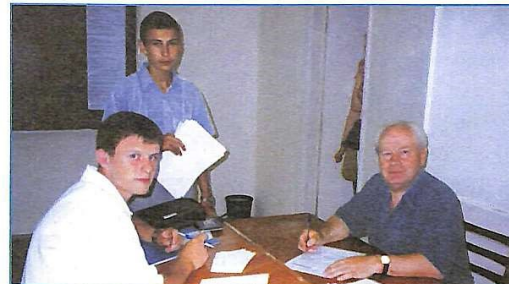
– Який принцип зарахування студентів на бюджетну і контрактну форми навчання?

– У цьому році конкурси на бюджетну та контрактну форми навчання відбувались окремо. Ті абітурієнти, що отримали суму балів вище "проектного бала" зараховувались на міс-

ця бюджетної форми навчання, або контрактної форми в залежності від того конкурсу, де вони брали участь.

Характерним для вступної кампанії 2005 року є те, що збільшилась кількість бажаючих вступити на основні будівельні спеціальності ("Промислове та цивільне будівництво", "Архітектура", "Теплогазопостачання та вентиляція"). Отже, до нас іде молодь, яка широким бажавою навчання, отримати технічну спеціальність, стати інженером-будівельником.

Матеріал підготовлений газетою

Працює приймальна комісія КНУБА

Новою цифрою

У 2005 році до КНУБА на бюджетну форму навчання (стаціонар) було подано заяв – 2672; серед них медалістів – 388; дипломників з відзнакою 87; чоловіків – 1635; жінок – 1037; киян – 1135; іногородніх – 1537, з них з сільської місцевості – 472.

Проходили співбесіду – 1357; склали іспити – 1560; витримали іспити – 1133. Зарахо-

вано на 1-й курс: по співбесіді – 611; за результатами іспитів – 399. Серед шести факультетів найвищий прохідний бал був на архітектурному: 72 (спеціальність "Архітектура"), 59 (ОДПМ); 22 бали треба було набрати, щоб вчитися спеціальності ТВ (сантехнічний факультет); по 20 балів на факультет ПСУТ (спеціальності ЗІК та ПСТ); по 19 – для навчання на будівельному факультеті (спец. МО) та ПСУТ (спец. МБГ та ГД); по 18 – будівельний факультет (ПЦБ) і факультет ФАІТ (спец. БМО), факультет СТФ (спец. ВВ); по 17 – факультет ФАІТ

(спец. ІУСТ, ПНК), факультет СТФ (спец. ЕКБ); 16 балів – для оволодіння спец. СВВ (факультет СТФ); 15 – факультет ФАІТ (спец. АТП); 13 – (спец. ІТЕП); 10 (спец. ПНМ).

Після вступних випробувань студентами КНУБА стали: 938 випускників школи, в т.ч. 2005 р. – 854; ПТУ – 31; технікумів – 41; підготовчого відділення – 50; 173 і 38 – медалістів і дипломників з відзнакою. Чоловіків – 613, жінок – 399, киян – 439, іногородніх 573 у т.ч. з сільської місцевості – 206 та чорнобильців 3 та 4 кат. – 125. Все! З успіхом Вас!

Останній дзвінок

КНУБА може пишатися своїми фахівцями!

"От і відшуміли ваші літа" – сказав цього дня випусникам університету ректор КНУБА д.т.н., професор **Анатолій Михайлович Тугай**. Свято останнього дзвоника відбулося 1 липня 2005 року. Як і завжди на душі у всіх радісно, і разом з тим сумно. "Від сьогодні будете вже згадувати ваших викладачів: інколи добрих, інколи прискіпливих... Ми вчили вас будувати, вміти вирішувати завдання, але не всього можна одразу навчити. **Головне – ми заклали у Вас Цеглинку. Тепер Ви високо несіть прапор університету. Слава його тепер – Ви... У добрий час!**"

Вітати випусників КНУБА – 2005 прийшли й гості. Насамперед радник президента України В.А. Ющенко П.І. Гайдуцький. Він передав молодим фахівцям 2005 року вітання від президента із здобутою освітою: "У вас розпочинається самостійне життя. У кожного прекрасна мета – вільно жити в Україні...Інтелект, отриманий у вищому навчальному закладі, сприяє розвитку людини, нації і людства, підвищує життєвий добробут, культуру, розширює її багатство у світі й ін.". Ці чудові слова передав молоді президент України. Від себе П.І. Гайдуцький сказав: "Ваша справа тепер розробити десятки метрів життя. Перспектива – за високими технологіями, сучасними матеріалами. Цього вимагає Україна від вас. Вам робити її прекрасною, щоб передати майбутнім поколінням".

Гостем КНУБА був також головний архітектор Києва, випускник нашого університету **В.Ф. Присяжнюк**: "...Всі знайдуть роботу в Києві – архітектори, будівельники й, вкрай необхідні, сантехніки. Продовжуйте традиції університету. Нехай завжди поруч з вами буде наша "кішечка" (КИСИ – "киска" – так ніжно називають університет всі студенти – *від ред.*)

Серед гостей випусників були президент "Укрпроектреставрації" **М.І. Орленко**, заступник міського голови Києва **С.Т. Сташевський**, голова Солом'янської районної адміністрації в м. Києві **І.П. Сидоров** й ін. З їхніх вуст для молодого покоління будівельників і архітекторів звучали дуже щирі побажання.

Нарешті настав урочистий момент. Ректор вручає почесні дипломи КНУБА відмінникам. Їх прізвища внесено й до Книги Пошани університету. Всі випусники-відмінники отримали й подарунок від голови адміністрації Солом'янського району із словами: "За вагомий особистий внесок у створення духовних і матеріальних цінностей та досягнення високої майстерності в професійній діяльності." Разом із Подякою рідного Солом'янського району випускники отримали й подарунок – наурочний годинник. Університет презентував молоді книги "Історія української архітектури" (авторами її є викладачі КНУБА С.Зіміна, М.Дьомін, А. Мардер, А.Пучков).

Матеріал підготовлений газетою

Молода еліта

У середині червня студенти – випусники будівельного факультету захищали дипломні проекти на ДЕКУ № 1. Фотозафіксувало якраз момент після захисту диплому студентами – випускниками. Приємно відзначити, що всім дісталася відмінні оцінки за старанну, добру, кропітку працю під час навчання й підготовки до диплому.

Ми ведемо бесіду із Ельвірою Мірзосею, випусницею групи ПЦБ-54.

– Еля, які почуття володіють вами в хвилину після захисту диплому?

– Я дуже щаслива, що захистилася і разом з тим відчуваю почуття жалю, тому що закінчилися мої студентські роки й я покидаю свою Alma-Mater – КНУБА.

– Еля, я знаю, що на кафедрі будівельної механіки, на якій ви готували дипломний проект, працювати завжди не легко і теми диплому також нелегкі. Якою була ваша тема?

– Моя тема: «Динамічна реакція морської бурової платформи на хвилює навантаження». Це реальна тема, розрахунки мої буде використано при потребі. Я робила розрахунки бурової платформи у Чорному морі, яка повинна бути забезпечена стій-

Будівельна спеціальність є затребуваною

кістю, міцністю під час шторму з висотою хвилі до 9 балів.

– Хто був керівником вашої дипломної роботи?

– Доктор технічних наук, професор **В.А. Баженов** постійно консультував мене. Вдячна професору кафедри будівельної механіки **Є.С. Дехтярюку**, який старанно підібрав необхідну для роботи літературу. І ще хочеться відзначити допомогу, яку надав мені аспірант кафедри, наш недавній випускник **Олег Щербатюк**.

– Так, я добре знаю Олега,

газета писала про нього ще під час навчання. Де ж він тепер?

– Олег працює у науково-дослідному інституті й вчиться в аспірантурі. Мені він багато, у дуже доступній формі пояснював під час підготовки проекту і я йому дуже вдячна.

– Елю, які ваші плани на майбутнє?

– Як отримав диплом, працюю тимчасово інженером-конструктором у проекційній фірмі «Проекстант». Тепер будівництво порівняно із попередніми роками покращувалося. І моя спеціальність стала ще більше затребуваною.

І. Герасценко

На фото: Випусники Ельвіра Мірзосея, Сергій Іваніцький, Віктор Андрієвський, Сергій Сахно одразу після захисту диплому зі своїми керівниками: проф. В.А. Баженовим і к.т.н. С.Д. Фіалком

К. Панасюк:

"Моя мета – будувати мости"

І це справді так. В цьому переконалися і члени ДЕКУ після захисту магістерської роботи випусника ПЦБ-54 Костянтина Панасюка на тему: "Напружено деформований стан моста в м. Києві". Дипломний проект Костянтина є реальним. Автомобільний міст має по три смуги в обох напрямках, загальна його довжина 355 м, прогонова будова виконана з сталезалізобетону. Керівником проекту є професор кафедри будівельної механіки **Є.О. Гоцуляк**, який також задоволений своїм випусником, який отримав відмінну оцінку.

На прохання газети Костя Панасюк написав трохи про себе. Він з сім'ї інженерів: батько його працює головним інженером проектів в проекційному інституті "Київсоюздорпроект". Під керівництвом Панасюка-старшого проектується мостовий перехід через Дніпро у Запоріжжі. Мама юнака є інженером "Київенергопроект" з вентиляції й опалення. В нашому КНУБА працює асистентом на кафедрі міського будівництва **Дар'я Плотникова** – сестра Кості Панасюка.

Цікаво є ще одна деталь з біографії Костянтина. Він два роки про-

вчився на теплоенергетичному факультеті університету КПІ й, зрозуміши, що нині самими затребуваними є спеціалісти-будівельники, перейшов до КНУБА. Нині, починаючи з 5-го курсу, хлопець розпочав свою трудову біографію: є співробітником проектного бюро ВАР "Мостобуд", де проектується міст, представлений в реальному дипломному проекті. Він розташований в районі Рибальського лісопарку. До речі, інженерно-проектувальницьке бюро "Мостобуд" займається об'єктами: Московський й Південний мости в Києві, вантовий міст в Одесі й ін.

Сподіваємося, що наш випускник Костянтин Панасюк не підведе свою динамічну інженерно-проектувальницьку! Удачі тобі, юначе!

Матеріал підготовлений газетою

Інтерв'ю

Враження випусника

У день свята випусників студентська газета звернулася до них з питанням: "Ви закінчили КНУБА, отримали диплом, стали молодими фахівцями. Що нині відчуваєте?"

Олександр Цабак: "У цей момент у мене на душі дуже радісно: я закінчив будівельний факультет, отримав почесний диплом про вищу освіту. Сьогодні тут знахо-

О.Цабак, випусник групи РСБ-51 (реконструкція будівель і споруд)

дяться всі ті, хто допоміг мені у цьому – викладачі, декани, без яких ці нагороди, що я отримав, були б невідносними. Хотілося б насамперед відзначити заступника декана будівельного факультету доцента **А.В. Кузнецова**, який з перших днів навчання наставляв нас думати своєю головою, не покладаючи на авторитет інших. Хочу відзначити ще скраєвих викладачів: **О.В. Забарилу**, **Р.К. Дем'янюка**, **Л.Т. Шкельова**, **М.В. Корнієнка**, **Л.А. Мурашка**, **Г.М. Тонкачова**, **О.О. Нілова** й багатьох інших, про яких можу сказати – вони вчили нас, викладали свої предмети на найвищому рівні. Це дало можливість зайняти призове місце на міжвузівській олімпіаді без особливої спеціальної підготовки до неї.

Понадусе хочу подякувати завідувачу кафедри основ і фундаментів **Ігорю Петровичу Бойку**. Йому вдалося зацікавити мене зайнятися науковою діяльністю, вкласти надзвичайно цінні знання, які послужили здобуттю ступеня магістра. Хочу також подякувати всій кафедрі, яку очолює професор **І.П. Бойко**, за теплу й дружню атмосферу, у якій сам Бог велів творити на благо Всєї України та міста Києва!"

Дуже важлива

дисципліна під час навчання...

Вікторія Ващенко – відмінниця, випусниця групи ОДПМ-51 архітектурного факультету 2005 року, у розмові із студентською газетою подякувала всім викладачам за підтримку, влучну пораду під час навчання в університеті й за отримання вищої освіти.

– Хто мені запам'ятався за викладачів?

– Насамперед, наш декан **О.В. Кащенко**, який уважно, старанно консультував мене під час підготовки дипломної роботи.

Знаєте, я лише тепер зрозуміла, як важлива дисципліна під час навчання, викладач потрібен бути до нас суворим – це на нашу користь. Так, **Л.Г. Пригода**, наш викладач рисунку, – суворий, але вів заняття так, що вони мені запам'ятались особливо: дохідливо, ми все розуміли. **Лілія Іванівна Шевченко** – дуже мудра жінка, наш викладач, вона завжди розуміла, відчувала, де треба суворіше, а де й м'якше. Далі хочу подякувати **С.С. Попову**, **В.А. Малиновському**, **Марченку**, **С.М. Скороходову** – всім тим, хто "липив" нас.

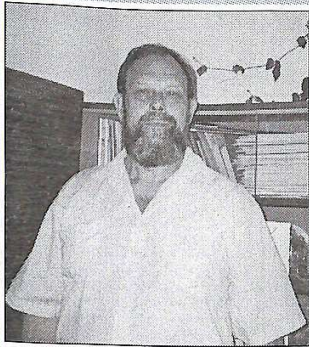
На фото: Червоний диплом вже в руках!

Бізнес-інтерв'ю

Вибраємо історію
університету

КНУБА у дзеркалі епохи

Мой отец

Племянник Николай Дмитриевич родился 1 мая 1902 года. Как сказали бы сегодня, на границе двух культур – казачьего Дона и рабочего Донбасса и ментально наследовал и те, и другие традиции. Помню, они с матерью любили и напевали незатейливую песенку, которая некогда была популярной:

*За фабричной заставой,
где заката в дыму,
Жил парнишка кудрявый,
лет семнадцать ему.
Очень парно хотелось
счастье здесь увидеть –
За рабочее дело он ушел воевать...*

Здесь фабричная застава не соответствует началу его биографии, остальное один к одному. Воевал в бригаде Александра Пархоменко, после его гибели – в бригаде Григория Котовского. Оба эти командира принадлежали к плеяде "народных героев" – вместе с Чапаевым, Кочубевым, Щорсом, Боженко, Мироновым и сильно отличались от тех, кого можно назвать "партийными героями" – Тухачевского, Блюхера, Якира, Уборевича и пр. Не станем здесь обсуждать разницу, просто скажем – это были разные люди. Думали, воевали, видели будущее по-разному. И на своих бойцов влияние оказывали тоже разное.

Яркий эпизод, который отец запомнил и даже полвека спустя передавал – прямо как кинорежиссер. Весенний закат, свежая каша под ногами, слепой дождик, радость... А атака казачьей лавы, клинки, мерцающие против закатного солнца, гул копыт и... молчание. Обычно казачья лавка атаковала со свистом, пиком, криком – такой у нее был "фирменный бренд". Но это был особый случай – Гундоровский Георгиевский полк, огромные, бородастые староверы, что водки не пили, табак не курили, а "со смертью играли в молчанку"... И это было, наверное, еще страшней. Тогда не спросил, а сейчас не спрошусь – что его, отца, занесло в "интернациональную роту". Казалось естественным, ложилось на советское интернациональное воспитание: "если бы парни всей Земли..." А теперь сам удивляюсь – и что он там делал, типичный представитель "коренной национальности". Впрочем, не он один. Взвод был русско-украинский, еще взвод австро-германский, из пленных мировой войны, и еще взвод китайский – много китайцев работало в Донбассе – на шахтах, прачками, бродячими торговцами.

Современные историки выделяют "интернациональную вертикаль", пронизывающую всю Красную армию снизу доверху. И пишут о том, что интернационалисты, упомянутые выше, да еще латыши и евреи представляли собой неких "красных преторианцев", охрану командиров и комиссаров, а также лихих и бестрепетных "растрельщиков" и нечто вроде "заградотрядов" второй мировой. Может быть, хотя о растрельщиках делах отец не рассказывал.

А в этом конкретном случае их роту оставили в заслоне. Наверное, интернационалистам было не так жалко расстреливать пленных – допускаю, но и их не очень жалели в критические моменты. Скорее причина в другом. И русско-украинский, и австро-германский взводы состояли из ветеранов мировой, окопников, хлывнувших войны. А другие роты в массе были из мобилизованных крестьян и рабочих, не сильных обученных. Потому и подставляли тех, кто хоть как-то, на время мог сдержать супервзлет белой кавалерии. В Гундоровском Георгиевском не было ни одного казака без Георгиевского креста, многие имели два, три и "полный бант" – 4 креста, 4 медали. Это были страшные люди, и их лавы играли роль – ну, вроде клина тяжелых танков во второй мировой.

Ротному командиру, венгру Габору, удалось организовать оборону, огонь двух пулеметов и

Через місяць – у жовтні – КНУБА відзначитиме своє 75-ліття з часу заснування. Багата й славна історія Alma-mater – це шлях становлення і розвитку української науки та освіти, формування національної еліти. Адже весь цей час КНУБА готував висококваліфікованих інженерів і архітекторів, а передавали їм свої знання вчені світової слави.

Готуючись до цієї дати, газета продовжує цикл публікацій з історії університету, життя видатних викладачів і науковців, інженерів і громадських діячів, тих, хто причетний до Alma-mater й про кого варто розповісти поколінням нового тисячоліття.

Сьогодні пропонуємо читачам спогади Василя Миколайовича Плехова, сина директора КІБІ Миколи Дмитровича Плехова, який очолював університет з 1948 по 1955 роки.

Трохи про автора. В.М. Плехов закінчив Київський державний університет ім. Т.Г. Шевченка й за освітою є біологом. Кандидат наук. Займався екологією архітектури. Василь Миколайович Плехов є автором 30 робіт з цієї тематики, окрім цього має кілька книжок з фантастики (3) та 12 книг з культурології. Нині у автора вийшов 1-й том великого видавничого проєкту – дослідження під назвою "Терор". Спогади автора про батька подаємо мовою оригіналу.

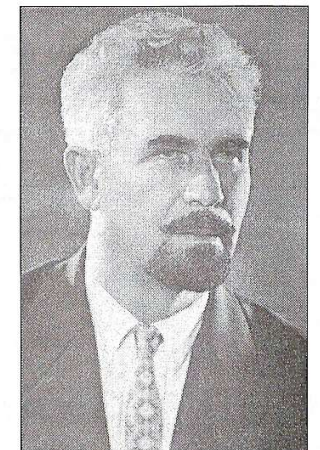
залпы трехлинеек, призыв "от конницы не бегают, от конницы защищаются!" Но пришел момент, когда и заслону следовало бежать, чтобы хоть кому-то дать шанс на спасение. Но пришлось оставить "заслону заслону", людей, ведомо обреченных. Остались китайцы.

Мой семнадцатилетний отец "приятельствовал", если уместно это слово, с самым старшим из китайцев, человеком с седой бородкой, морщинистым лицом, печальными глазами, который никогда не улыбался. Дернул его за плечо – бежать вместе, но тот покачал головой:

"Командила сказала – ступлять, Ходя ступляет..."

"Так ведь командир, скину кожанку, бежит первым!"

"Командила сказала, машинка (винтовка) работает, патлона есть..."

Он сделал жест рукой, все китайцы сели на пашне рядом, положили перед собой шапки, сложили в них патроны и подняли винтовки. А отцу приятель первый раз улыбнулся:

"Тоя бей бысто, моя оставяйся, Ходя (всех китайцев почему-то звали Ходя) сильно стальной, солок и чепыле года жил, хеатит..."

А потом отец вспоминал, как тяжело было бежать по мокрой пашне. Из заслону уцелело девять человек. Он в том числе... Вот так я узнал, какой трагедией была гражданская...

Смешной случай. После ранения и госпиталя, страшно исхудавший и похожий на живой скелет – только грудь колесом – отец был отправлен в Крым, на курорт, в марте 1921, спустя четыре месяца, как Крым покинули последние белые. Курорт, сами понимаете, не кормили. И результат лечения определили, прежде всего, по "привесу". Для этого по прибытию, при заслоном медицинский карточки, первым делом взвешивали. Он вспоминал: "Стою на весах – скелет скелетом. Но, большой скелет, широкий. Старенький фельдшер зовит малую гирьку до юнца, пожимает плечами, переставляет большую, снова юнца, снова переставляет, наконец вывод: весы сломались! Да нет, говорю, весы в порядке, ставьте сразу пять с половиной пудов!"

В 60-е годы отец при росте 178 см весил 115-117 кг. Толстым не казался. Когда лопался лифт, бежал на четвертый этаж пешком, от меня не отставал. И гирями любил поиграть.

До войны, будучи студентом, потом преподавателем принимал участие в соревнованиях "Буревестника". Был чемпионом по классической борьбе в полутяжелом и тяжелом весе. "Держал рекорды" в тяжелой атлетике – в ры-

ке правой и толчке двумя (до войны было пятиборье). Как говорил один японский преподаватель боевых искусств: "если ты тренировался всю жизнь, а искусство пришло к тебе всего раз – ты тренировался не зря! Не пригодились ни разу – все равно не зря!"

Еще смешно вспоминал, как его "мобилизовывали" на учебу. В порядке комсомольской дисциплины. И как рвал на себе гимнастерку, которую специально надел на собрание: "Я, раненый, контуженный, свое отдал! Пусть едут те, кто в тылах отжимался!"

Тяжело было учиться на стипендию. Голодно. Сложно. Но пришлось. В ХИСИ – Харьковском инженерно-строительном институте учился, потом работал. Индустриализация строительства – тема, в которой уже до войны отец имел много научных трудов и практических разработок. Даже бронь от фронта получил в начале войны. Вопреки распространенному мнению, что люди в тоталитарном обществе нарушали дисциплину постоянно, даже партийную, скажу: только в "разные стороны". Отец поврал бронь и пошел на фронт. Выбор всегда есть.

Инженерные войска... Позднесоветские "стройки" несколько смазали их "имидж". Полезно вспомнить, что первый спецназ современной России был создан немцами во время первой мировой на Западном фронте. Если вы думаете, что на основе пехоты, кавалерии или артиллерии, то вы ошибаетесь. Батальон инженерных войск "Рор" наводил ужас на французов и англичан почти 3 года. А самые свирепые "волки", террористы и диверсанты Советской армии – Старинов, Ваушпас, прочие – откуда? То-то и оно.

У меня дома много лет лежит большой, тяжелый штык-нож. Потертый, немного зазубренный, короче "рабочий", сразу видно: им "поработали" много и усердно. Трофейный нож. Как говорил отец, взял из руки "самого сильного человека, которого я встречал в своей жизни". Очень серьезная характеристика – как я понимаю, сильных людей в своей жизни он повстречал немало.

В конце апреля 1942 его часть отвели на "отдых" – глубоко в тыл, аж на 7 км от передовой, и "надогнать" – аж на трое суток. Помните, что было весной 1942 года? 1 мая отменил с друзьями свой день рождения – сорокалетие, считая юбилей. Ночью вышел на крыльцо хаты: весенняя ночь, соловьи, цветы, звезды... и повстречал "самого сильного человека". Как выяснилось позже, за языками пришла дивизионная разведка какой-то знаменитой дивизии СС (название не помню). Настоящие эсэсовцы, "фирменные", немцы, не тот сбор, который под черные знамена стали собирать год спустя. Правда, дивизиями СС их называли, а двойных рун "зиг" не давали. Можно повесить, например, львовского льва, молнии "победа" не для вас "СС – Галиччана". Бред по определению.

Так вот, тот эсэсовец был "фирменный". И как рассказали его боевые товарищи, которых удалось "повязать", пошел брать инженерного капитана в одиночку не случайно – в таком деле случайностей нет. У этого специалиста был не первый случай, когда он брал "языка" в одиночку. И не десятый. Какой точно – они не знали, но в одиночку он срубил многих, пока не споткнулся. Нож у такого парня можно было взять только из мертвой руки... Штык-нож называется оттого, что у него был "обушок", которым можно было оглушить, в отличие от обоюдоострого эсэсовского клинка.

У меня, как и у многих "детей Победы" было куда больше шансов не родиться, чем наоборот. Это и моя судьба решалась – и в 1919, и в 1942. И, конечно, в 1943. Форсирование Днепра. Сейчас по украинскому ТВ в программе "Документ" некие "эксперты" выдают "экспертные заключения": мол, с какого-то перепуга "усатый батька" вдруг расщедрился и за Днепр "насыпал" Золотых Звезд немеряно и не с чем несообразно. И потому, мол, в армии ходило выражение "днепровские герои", и этих героев, мол,

не уважали. Это ложь. Очередная, привычная, целенаправленная. Это "экспертов" не спросили, кого за что награждать. Вы поглядите сегодня с пляжа на днепровские склоны, потом – без огня, бомб, в обстановке полного комфорта – вплава одолеет Днепр и бегом поднимитесь вверх. Пари держу – никто из "экспертов" не сделает, а языком мести... В той стране в то время зря не награждали; наоборот бывало куда чаще.

Отец за Днепр получил "всего лишь" орден Боевого Красного Знамени. Но ценил его особо. Вся Украина прошел – сначала с Юго-Западным фронтом с запада на восток, потом с тремя Украинскими наоборот. На востоке "захватили" Кавказ, на западе – Румынию, Австрию, Венгрию. Один из многих.

Первый послевоенный директор КИСИ (тогда это почему-то так называлось, слово ректор появилось потом). Я во время его директорства был мал – 9 лет было, когда его, как раньше шутили, "зняли на вышнюю роботу", заместителем председателя Гостроя. Что помню? Да немножко, конечно. Дом у нас был по ул. Карла Маркса, 11 – не просто "архитектурный", а "учебный" – сплошь профессора и преподаватели КИСИ: Ярин, Кучеренко, Лобавев, Ветров. Веселый был дом, друг к другу в гости ходили, выпивали, закусывали, песни пели, плясали. Как мне кажется, время было веселое, послеобедное, с переспективой. Не спорю, это мне так казалось, на самом деле были сплошные ужасы тоталитаризма. Простите, мал был и глуп. Хотя, как ни странно, кое-что ловил. Разговор о "своих веревках", которых отец вроде "прикрыл", когда боролся с космополитами и перенутил палку. Еще случаи.

Мать весь вечер плакала, а отец утешал – получила строгий выговор с занесением. За что? Скажу и о ней пару слов. Училась в Ленинграде. Первый выпуск возрожденной "Всероссийской академии художеств". Отличница. Потом война, блокада, смерть матери, дочери, на фронте погиб первый муж, талантливый художник. И ей довелось повоевать: полтригута роты народного ополчения. Боевые медали. Потом эвакуация в Ташкент. И вдруг запрос из только-что освобожденного Киева: ее преподаватель, известный архитектор Головкин, что-то такое в ней разглядел... и молоную женщину назначили начальником отдела Охраны памятников Украины. Охраняла памятники хорошо, настолько, что в конце 40-х при въезде в Чернигов (в командировку) какой-то высокий церковный иерарх встретил ее званием "по-митрополичьему". Спасенные церкви, партийные руководители со скрипом, но терпели, а вот митрополичий звон их завел. Даже драматично помню – мать просила отца "повозить Курортенко". А тот отвечал: "плынь". Действительно, выговор сняли очень скоро.

Помню, что и нам заходили студенты: Евреинов, Демин, Килессо, Зубарев, Стиль, еще многие, имена которых стали громкими в украинской архитектуре. Потом и я с ними работал – уже седьмыми. Иных уж нет...

В памяти осталось, как ходили в институтский тир, палили из пистолетов и даже автоматов. Я позже стрелял неплохо – ведь с 5-ти лет начинал... В спортзал ходили, отец, совсем уж свободный, лихо боролся со своими студентами из своей роты по борьбе – и "класиками", и "вольниками". Скажете, что они поддавались ректору? Я так не думаю – он обещал значить именно тем, кого его положит. И еще скажу, по собственному опыту: чтобы бросить через себя человека весом больше центра, нужно постараться, даже если он не очень сопротивлялся. И шанту он поднимал тяжело, не уступал молодому. Потом и я неплохо боролся и боксировал, и шанту тяжело поднимал. Что значит школа с детства!

Хочу еще отметить, что и на других работах – в Госстрое, директором НИИ строительных конструкций – отец связи с КИСИ не прерывал, заведовал кафедрой архитектурных конструкций для последних дней. И он, и мама много сделали для Украины, и для всей страны в целом. Они ее строили и хранили, как многие, и многие.

Список его научных трудов приводить не буду, есть люди, что справятся с этим лучше. Я о том, что лучше знал. Вот и у меня борода стала седой, как у отца. Более тридцати лет нет его на этом свете. Иногда, поздно вечером иду домой – и рядом чудится каменное плечо, легкий шаг, добрая улыбка в усы...

Есть пронзительная строчка: "кого люблю, того здесь нет..." Многие, кого я любил, покинули меня – отец, дед, брат, мать... Тех, кто со мной, тоже люблю и ишу во внуках – и родном, и двоюродном – черты их прадеда. Иногда нахожу. Жизнь – штука такая и как положено. Совсем другой. И я все думаю: почему могилы моей бабки и сестры, которых я никогда не видел, сегодня в другой стране? И Ташкент, что спас моего, и Кавказ, который спас мой отец? И почему это хорошо? И кому от этого хорошо?

(Продовження на стор. 5)

Всі горіли бажанням навчати і працювати

(До 60-річчя санітарно-технічного факультету)

Істдесят років виповнюється у жовтні факультету СТФ. Редакція газети університету вітає всіх, хто причетний до нього, й запрошує покоління нового тисячоліття прочитати про часи заснування СТФ.

1970 р. Зоряний склад кафедри. Зліва направо нижній ряд: доценти Д.С. Шавцов, О.А. Пеклов; зав. каф. д.т.н., професор Б.М. Лобаєв, Г.С. Бем; верхній ряд: ст. викл. Р.М. Зайченко; доценти В.А. Березовський, С.М. Кореневський, В.О. Кашев; зав. лаб. А.Г. Хорошилов; доценти Р.В. Шекін і В.А. Бойко. (Фото з архіву кафедри)

Санітарно-технічний факультет КІБ створено у 1944–45 навчальному році на базі кафедри санітарної техніки і деталей машин. Деканом було призначено доцента О.В. Грачова. Він за сумісництвом очолював й кафедру санітарної техніки і деталей машин.

Факультет готував інженерів по двом спеціальностям: теплозапобігання і вентиляції (ТВ); гідравліка, водопостачання, каналізація, раціональне використання і охорона водних ресурсів (ВК). Авторитет СТФ ґрунтується на відомому поєднанні багатотисяч традицій та впровадженні нових здобутків. Випускники факультету працюють в будівельних, проектних і науково-дослідних організаціях, які займаються питаннями сантехнічного будівництва, а також в організаціях, що відносять питаннями експлуатації санітарно-технічних інженерних споруд. На факультеті – сім кафедр: гідравліки і водовідведення; водопостачання; теплозапобігання і вентиляції; теплотехніки; охорони праці та навколишнього середовища, фізики; політичних наук.

За час свого існування сантехнічний факультет підготував й випустив понад 13 тисяч інженерів-сантехніків.

Деканами факультету у різний час були: **О.В. Грачов** (1944–1948; 1955–1960), **С.К. Колобанов** (1948–1955), **Р.В. Шекін** (1960–1968), **Ю.А. Оболенський** (1968–1972), **А.М. Тугай** (1972–1977), **Є.С. Зайченко** (1977–1983), **В.В. Трофімович** (1983–2002), **І.Т. Прокопчук** (2002 понині).

Підготовка спеціалістів з водопостачання і каналізації спочатку велась на кафедрі санітарної техніки, з якої у 1948 році виділилася кафедра водопостачання і каналізації. З 1971 року кафедру перейменовано у **кафедру гідравліки, водопостачання і каналізації**. Кафедру очолювали: доцент С.К. Колобанов (1948–1958), академік Л.А. Кузьмський (1959–1960), доцент М.Д. Даниленко (1960–1961), професори В.В. Аристовський (1961–1970), Ю.М. Константинов (1971–1983), член-кореспондент АН УРСР, проф., О.Я. Олійник (2000 понині). Кафедру факультету було укомплектовано висококваліфікованими професорськими і викладацькими кадрами: професор В.В. Сміслов, доценти М.Д. Булава, А.І. Василенко, Ю.А. Оболенський, С.Н. Кудін й ін.

Спеціалістами кафедри було створено підручники і навчальні посібники. Серед них: "Гідравліка і аеродинаміка" В.В. Сміслова; "Водопостачання. Водозабірні споруди" А.М. Тугай; "Хімія води" Л.А. Кузьмського; В.Ф. Накореневської; "Водопостачання. Курсове проектування" А.М. Тугай, В.О. Терновцева; "Гідравліка" Ю.М. Константинова; "Насосні станції. Курсове проектування" Е.В. Залуцького, О.І. Петрухін і ін. Видано ряд монографій і довідників з очищення води, санітарної техніки, мережам водовідведення (В.О. Терновцев, Ю.М. Тавартклядзе, А.М. Тугай, Ю.М. Константинов, О.А. Василенко, Ю.С. Сергєєв і ін.).

Двадцять сім років тому кафедра "Гідравліки, водопостачання і каналізації" розділилася на дві. Відокремилася кафедра "Водопостачання". Її очолює – член-кореспондент Національної академії педагогічних наук, д.т.н., професор А.М. Тугай. На кафедрі ведуться наукові дослідження за напрямками: інтенсифікація, оптимізація та реконструкція систем водопостачання; фізико-хімічні методи очистки природних і стічних вод. Видано близько 40 підручників, монографій, посібників. Серед них підручники "Водопостачання" А.М. Тугай, В.О. Орлова, "Бурова справа у водопостачанні" А.М. Тугай й колективів авторів.

У 1948 році в інституті було організовано кафедру **теплозапобігання і вентиляції**. До цього часу підготовка інженерів-будівельників з опалення і вентиляції здійснювалася кафедрою санітарної техніки.

Кафедру теплозапобігання і вентиляції очолювали: к.т.н., доцент А.В. Грачов (1948–1949, 1958–1963) д.т.н., професор Б.М. Лобаєв (1963–1976); к.т.н., доцент Г.С. Бем (1976–1977). З 1977 року понад чверть століття завідувачем кафедри був к.т.н., професор А.Я. Ткачук. З 2000 року і понині кафедрою очолює професор Ю.К. Росковченко.

Основним науковим напрямком роботи кафедри є створення нових і удосконалення існуючих систем опалення і вентиляції, включачи питань використання нетрадиційних джерел теплоти і захисту повітряного басейну від бруду. На кафедрі розроблено нові методи гідралічного розрахунку опалення і вентиляції, включаючи аерацію промислових споруд.

Запропоновано ряд засобів керування турбулентністю в апаратах для обробки повітря. Розроблено аналітичне рішення пристінного турбулентного шару.

Коллективом кафедри видано довідники з теплозапобігання і вентиляції (Р.В. Шекін, С.М. Кореневський, Г.С. Бем і ін.), учебні посібники (О.А. Пеклов, Р.В. Шекін, В.А. Потапов, В.А. Березовський, Є.С. Зайченко, А.Я. Ткачук, Ю.К. Росковченко і ін.).

У 1958 році з кафедри теплозапобігання і вентиляції було виділено **кафедру теплотехніки**. Виконуючи обов'язки завідувача кафедрою було призначено к.т.н., доцента Д.С. Шавцова. Коллектив кафедри складався з доцентів Ф.І. Скороходька, І.М. Шелудька й старшого викладача Б.М. Лушевського. У березні 1960 року кафедру очолює професор А.О. Вознесенський. З цього моменту вона стала іменуватися – кафедра **теплотехніки** і теплових установок, а через 7 років до неї знову повернулася назва – кафедра теплотехніки.

З 1968 року кафедру очолював лауреат Державної премії, д.т.н., професор А.В. Жуков, у 1970–73 роках – доцент В.І. Кулик, у 1973–1985 к.т.н., доцент Л.Ф. Глушенко, з 1985 року і по нинішній час – кандидат технічних наук, доцент А.А. Худенко. Провідними науково-дослідними напрямками кафедри є радіаційне (променисте) опалення житлових, громадських і промислових споруд; використання нетрадиційних і відновлених джерел енергії для цілей теплозапобігання.

У 1971 році було організовано кафедру наукової організації праці і ергономіки, основу якої склали галузева лабораторія з наукової організації учебного процесу при кафедрі автоматизації будівельного виробництва. Очолює кафедру доцент В.Я. Ожогін (1971–1984), у 1984–1989 роках кафедрою завідував професор Є.О. Литвиненко. З 1988 року кафедра має назву – **охорони праці і навколишнього середовища**. Нині її очолює к.т.н., професор В.В. Трофімович.

На кафедрі працювали багато відомих вчених: В.Я. Ожогін, Є.О. Литвиненко, С.А. Анфімов, які видали близько 30 монографій і п'ять учебних посібників. Серед найвідоміших праць, які було видано на кафедрі в різний час, треба віднести такі: "Захист працюючих в будівництві від дій

електроструму і електромагнітних випромінювань" Є.О. Литвиненка, "Технічні засоби в учбовому процесі" В.Я. Ожогіна.

У склад факультету було включено і **кафедру фізики**. У перші роки існування вона входила у склад інших кафедр. Але пізніше кафедра фізики відокремилася у самостійну кафедру. З 1950 року кафедру очолювали: доценти Г.А. Ушацька (1950–1965), К.Д. Хмелюк (1965–1976), доктор технічних наук, професор В.М. Казанський (1976–1992). З 1992 року кафедру очолює В.І. Калаченко.

35 років тому кафедра почала співробітничати із лабораторією ґрунтосилікатів по вивченню фізичних властивостей ґрунтосилікатів. Це покляло початок зв'язку загальноосвітньої і спеціальної кафедр. У цей період визначається науково-дослідний напрям кафедри, пов'язаний з вивченням процесів перенесення теплоти і вологи будівельними матеріалами. За тематикою цього напрямку викладачами кафедри було захищено 3 кандидатські дисертації і одна докторська.

Дуже важливим для формування свідомості молоді є робота **кафедр політичних наук**. Вона спрямована на вивчення історії становлення української держави, отримання молодими інформації про стан суспільного життя, політики, виховання патріотів нашої країни. Очолює кафедру – лауреат Державної премії України, Заслужений діяч науки і техніки, д.т.н., проф. В.Ф. Панібудьласка. Наукові дослідження ведуться за напрямками: розроблення науково-методичної концепції та застосування технічних засобів навчання в процесі викладання суспільних наук й ін.

За спогадами відомих вчених, викладачів, співробітників факультету СТФ – тут завжди панував високий морально-етичний дух. Іноді, незважаючи на нелегі побутові обставини, вже з самого початку існування факультету студенти тут бажали старанно вчитися, а викладачі горіли бажанням навчати і працювати.*

Матеріал підготовлений газетою

*використано дані історичного нариску "Квітки одягана Трудового Красного Знамени інженерно-будівельного інституту", 1991г.; та довідника "Київський національний університет будівництва і архітектури", 2001 р.

Думка декана

Вибір випускниками шкіль майбутньої професії та виділення факультету до виділення факультету, старанно обговорюють в кожній сім'ї. Тому аступ і заручування абитуриєнта до університету – важлива подія в житті не лише самого студента, але і його батьків.

Стати студентом – це лише перший крок у світ знань. Далі буде шкільна, хронічна і велика праця. Це перш за все адаптація вношарного випускника школи до нових умов навчання в університеті, уміння самостійно працювати з літературою, своєчасно виконувати індивідуальні завдання, і насамкінець – висипатися у колектив групи, потоку й ін.

На перший курс санітарно-технічного факультету (СТФ) університету в 2004 році за 4-ма спеціальностями було зараховано 243 студенти, в т.ч. на спеціальності: ТВ – 100 чоловік; ВВ – 58 чоловік; СВВ – 45; ЕКБ – 40. Але закінчують навчання в університеті далеко не всі. Якщо переглянути лаяцючки студентів, які стали студентами І-го курсу СТФ у 2000 р.,

ПЕРШІ КРОКИ У СВІТ ЗНАНЬ

то за 5 років навчання станом на 2005 р. було відраховано на факультет за неуспішністю 50 студентів, в т.ч. за спеціальностями: ТВ (І–4 курси) – 15; ВВ (І–3 курси) – 11; СВВ (І–3 курси) – 22; ЕКБ (2; 4 курси) – 2 студенти. Відповідно найбільший відсоток відраховування студентів припадає на І, ІІ семестри І-го курсу. Першоручники, які були відраховані університетом, не поновлюються.

Але мета цієї статті – розповісти про кращих студентів, яких можна назвати гордістю нашого факультету.

Отже, гідний старт зробили студенти І курсу, які склали всі екзаменати на "відмінно", зайняли перші місця за обраними спеціальностями, й для яких це була перша сесія в житті. Серед них **ТВ-11: О. Гаряча, Т. Праслова, Ю. Панталій; ВВ-11: А. Тимофєєва, С. Днісенко; СВВ-12: В. Божко, Г. Кудінова; ЕКБ-11, 12: О. Гевлич, М. Попова, А. Криленко, В. Мельник**.

Студенти ІІ-го курсу за результатами оціночної сесії зайняли перші місця: **П. Березова, С. Валерко, В. Пронь, Є. Чупрунова, О. Шляхова, І. Казмерчук, В. Дмитрущенко, С. Ригала, С. Семенін, Л. Климинченко, П. Лисак, В. Присяжний, С. Михайлова, Н. Ющенко (ТВ-21, 22, 23, 24). В авангарді ІІІ-го курсу: О. Асладчев, О. Гагарін, О. Садчикова (СВВ-21, 22), В. Стеценко, О. Пенькова, О. Шуренко, О. Савєєва, К. Мотилєєва (ВВ-21, 22), А. Галстин, О. Максимова, А. Маладиха (ЕКБ-2 курс).**

Серед третьоручників хочу відзначити ще десятеро успішних студентів за результатами сесії V семестру: **О. Каплінського, Д. Кузнецова, А. Солопак, С. Старченко, Д. Юрчук, С. Тертіну, О. Свєжину, А. Пильнікова, О. Романова, О. Тихонюк**. По трое відмінників

зі спеціальностей **ВВ-31: Д. Федоренко, О. Царик, А. Чмигал; СВВ-31, 32: О. Кончаківський, С. Прищенко, Т. Яценко**. Одинадцять відмінників вчаться спеціальності ЕКБ: **О. Бопотна, В. Герасимчук, Г. Гриневич, К. Гордієнко, В. Паленко, О. Фоїна, М. Костяна, В. Ястремська, Ю. Пожарська, М. Камченко, Ю. Адамчук (3 курс)**.

Особливо цікавим був діалог зі студентами групи **СВВ-32 О. Кончаківський й С. Прищенко**. Ці студенти мають середній бал понад 5. Отже, у О. Кончаківського – 5,11, а у С. Прищенко – 5,04. Двічі більші частки в олімпіадах з гідравліки. Ця Міжнародна олімпіада проходила у 2004 р. в Івано-Франківському університеті нафти і газу. Для участі в ній приїхали студенти з Уфі, московських університетів й ін. Отже, О. Кончаківський здобув ІІ місце, а С. Прищенко – ІV.

В березні 2005 р. в КНУБА проходила Всеукраїнська олімпіада з гідравліки, яку очолює професор університету Ю.М. Константинов. В ній взяло участь 17 вівців. Наші студенти вибороли перше (О. Кончаківський), друге (С. Прищенко), й третє (О. Асладчев) місця. Хочу звернути увагу, що у О. Кончаківського у заліковій книжці нема жодної четверки, у С. Прищенко – лише одна (4) з шість. Зважаючи хочуть в ґрунтоку Не 4 в одній кімнаті. Їх батьки є простими робітниками й живуть у сільській місцевості Київської області, матеріально особливо допомогти не можуть. Та юнаки вміють й істи заварити. І сорочку купити, якщо потрібно, й гроші "розтягнути" до наступної стипендії, й вчистити на "відмінно".

Четвертий курс – це вже майже готів спеціалісти, в недалекому майбутньому бакалаври за Болонською системою навчання.

Яких здобутків досягли нинішні студенти IV курсу? Приємно відзначити сімох студентів груп **ТВ-41, 42, 43, 44: М. Сільковик, С. Оксанчів, С. Морковник, О. Павленко, В. Ярошук, М. Кіно, М. Перхомчук, Т. Триндад, М. Кіно, М. Перхомчук**. Тринадцять успішних студентів вчаться на ЕКБ. Це **С. Болькін, О. Герасимчук, А. Кондратюк, В. Мельник, Л. Мельник, К. Тихомірова, Л. Ткачук, О. Зінченко, Є. Недашківський, С. Рибаченко, Д. Солодкий, Т. Тихонова, Т. Тищенко**. Спеціальностями СВВ та ВВ старанно навчаються **В. Білогордий, О. Коваленко, В. Остапюк, Т. Татарчук, В. Павленко (СВВ-41), Т. Виборова, Г. Козубенко, О. Костенко, А. Литовська, О. Сліпченко, Ю. Яць (ВВ-41), М. Антонюк, Ю. Богдан, О. Євн (ВВ-42)**.

Студенти сантехнічного факультету брали активну участь у науково-практичній конференції КНУБА, яка проходила 19–21 квітня 2005 р.

За оригінальним підходом до розв'язання суцільних проблем соціогуманітарного знання та активну участь у роботі V Міжнародної науково-практичної конференції "Людина, культура, техніка в новому тисячолітті", яка проходила 26–27 квітня 2005 р. у національному аерокозмічному університеті ім. М. С. Жуковського (м. Харків), почесним грамотами були нагороджені студенти V курсу спеціальності ЕКБ Г. Черник і К. Науменко.

Завоювальними грамотами нагороджені студенти IV курсу спеціальності "Екологія та охорона навколишнього середовища" **О. Зінченко, Т. Тихонова**, які брали участь у ІІ турі Всеукраїнської студентської олімпіади з напрямку "Екологія" в Одеському державному екологічному університеті. Діагност показали високий рівень підготовки й зайняли V і ІХ місця серед 112 учасників олімпіади.

Хочеться відзначити успіхи студентів СТФ у спорті. Студент Дмитро Зоря здобув ІІІ місце в VII Універсіаді м. Києва з греко-римської боротьби. Отже, загальномає 30 студентів факультету захищати честь університету, а понад 100 активно тренуються та беруть участь у масових змаганнях.

Не можна не відзначити студентів СТФ, які посіли І–ше місце серед інших факультетів КНУБА під час проведення змагань Клубу веселки і кайтлвінгу (КЕК).

П'ятикурсники... Це вже випускники. Багато з них працюють, інших чекають на виробництві, представники яких присутні при розподілі спеціальності. Отже, останню свою сесію склали на "відмінно" наступні студенти **ТВ-51, 52, 53, 54: В. Коваль, Н. Пилипенко, С. Рудь, О. Селезень, К. Корбут, С. Титарев, К. Черновол, Н. Відборець, С. Малафєєв, В. Позвн**. Шістьох випускників спеціальностей СВВ-51, ВВ-51, ВВ-52 також необхідно відзначити: **М. Савєєва, С. Фоїна, І. Василенко, Т. Скорук, Л. Гайова, М. Бєрєс**. Серед п'ятикурсників ЕКБ (12 чоловік) відмінниками стали **К. Науменко, Г. Сільчук, Н. Стоїлова, Д. Янєцький, Т. Бєрєзівська, Ю. Катан, А. Серєда, Л. Макаренко, Р. Сімонова, Н. Шлїг, А. Петрова, Г. Черник**.

У 2004 році наш факультет отримав ліцензію на підготовку магістрів зі спеціальності ЕКБ. Таким чином 5 випускників кафедр мають дозвіл і готують магістрів. Всього на факультеті планується випустити в 2005 році 25 магістрів. Посада і склад випускників напрямку в'їзної з рівнем знань і умінь, які отримали в процесі навчання й на санітарно-технічному факультеті КНУБА. Тож перші кроки у світ знань ним вже зроблені, а далі відповідно до заклад Болонської конвенції навчання протягом всього життя.

І. Прокопчук, декан факультету СТФ, д.т.н., професор, червень 2005 р.

Що люблять читати європейці?

У книги є три конкуренти: комп'ютер, телевізор і хо-лодильник. Так говорять в Україні. А от у Європі читання книг як і раніше престижне заняття.

Про те, наскільки сильно держава, можна судити і по кількості виданих книг на душу населення. Серед світових лідерів – Китай, США, Великобританія і Росія. У цьому можна переконатися, відвідавши міжнародні книжкові виставки, по асортименту яких, власне, і судять: чи існує та або інша "книжкова країна" чи ні?

У Європі найбільш масштабний і престижний книжковий ярмарок – Франкфуртська, друга по значимості – Лондонська. У видавничому світі навіть є таке правило: письменники і видавці знайомляться у Франкфурті, а підписують контракт у Лондоні. Ще один найбільший книжковий салон – Паризький. Що стосується Східної Європи, то знаковіми є виставки у Варшаві і Москві.

Як представляла це для кожного української книга? Та й взагалі, як шанси українських письменників бути замеченими в Європі? Про свої враження розповідають письменники Дмитро і Віталій Капранови, що побували на Лондонському книжковому ярмарку, і Петро Мацкевич, головний редактор видавництва

"Кальварія", що відвідав Паризький книжковий салон.

Замкнутий англійський світ

"Лондонський книжковий ярмарок – це не тільки один з найбільших ярмарків продажу авторських прав, це найбільша книжкова виставка англійського світу, – пояснює Дмитро Капранов. – Тому письменники, що пробілилися на англійський ринок, можуть вважати себе забезпеченими на все життя, що залишилися. Але важливо врахувати, що цей найбагатший видавничий світ абсолютно ізолюваний від франко-, італо- й іспаномовного видавничого ринку".

Якщо у французів перекладна література складає до 35%, то в англійському видавничому світі – всього 8%, зате ті, кого переклали, можуть спати спокійно. Наприклад, річний обсяг експорту англійської видавничої групи "Пірсон" без навчальної літератури складає 3,5 мільярди фунтів. А от один з найбільших французьких "монстрів" видавничого бізнесу не дотягає і до третини цієї цифри.

"Потроху світ довідається українських письменників, але не варто зваблюватися, – вважає Петро Мацкевич. – На жаль, у тім же англійському світі ми маємо трохи негативний імідж – завдяки "доброчинцям" з української

діаспори. Силами емігрантів видаються книги наших письменників, і здавалося б, видавчим треба сказати спасибі, але на жаль, неясно переведені книги дискредитують нашу літературу. Але ж одна погано видана книга губить репутацію п'яти інших. До того ж мені не раз приходило бачити, як українські видавці представляють на міжнародних виставках книги, видані піратським способом. Якщо продовжуємо в тім же дусі – нас чекають голосні судові розгляди".

Виявляється, книги українського письменника Андрія Куркова продаються в Лондоні "на ура". Як говорить очевиди, у районі Піккаділлі (центральна вулиця Лондона – від центральних вулиць до Вітнік кінарені прикрашають 2-3 книги Андрія Юрїювича. Так що мій про популярності у Європі українського письменника Куркова – абсолютна правда. До речі, японського письменника Х. Мураками, як і Куркова, у Європі знають і люблять більше, ніж на батьківщині...

У Україні є гарні книги, цікаві ідеї, але, на жаль, без державної підтримки наша країна поки не може бути гідно представлена в Європі."

К. Мелешко

*антимаски з газети "Аргументи і факти"

На факультеті підвищення кваліфікації КНУБА

з 10 вересня до 10 листопада 2005 р. і з 14 листопада 2005 р. до 14 січня 2006 р. в рамках підготовки до створення загальноуніверситетської комп'ютерної мережі розпочинається підвищення кваліфікації викладачів за напрямком

"Основи Інтернет-технологій"

Курс розраховано на початківців – тих, хто має незначний досвід роботи на комп'ютері або не має його зовсім.

Заняття в комп'ютерному класі проводитимуться двічі на тиждень після 15:20 в формі лекційно-практичних занять, протягом яких слухачі набувають навичок практичного використання Інтернет (WWW, E-Mail, FTP, ICQ тощо) і матимуть можливість доступу до ресурсів глобальної комп'ютерної мережі для пошуку інформації, що відповідає їх професійним інтересам.

Бажаючі матимуть можливість детальноше заглибитися на розробці веб-сайтів або загальних питань практичної роботи на персональному комп'ютері (Microsoft Word, Microsoft Excel, Microsoft PowerPoint, Photoshop тощо).

За довідками звертатися:

ФПК КНУБА, к. 214-А, тел. 3-98 або 248-48-64

Я вам пишу

в КНУБА існує молодіжний творчий клуб, де студенти під керівництвом асистента кафедри організації і управління будівництвом

Ю. Е. Тимофеева прагнуть займатися поезією. Сьогодні ми знайомимо читачів із твором самого керівника клубу. Читайте!

"Ке могу молчать?"

Ну что за жизнь теперь пошла?!
О ней подумать – станет страшно!
Ее Величество "Игла"
Царит среди студентов наших...

И рак, и спид, туберкулез
(Ни с чем иным им не сравнится),
И море химических слез,
Гробов несчетных веренища...

Я уж не знаю, что за гадость
Иные вводят себе в вены,
Но неужели в этом радость
И эти нам нужны обмены?!

Вопрос: ужели нам это надо,
Что будто в рот воды набрали,
Неужто в этом вся отрада,
Неужто этого мы ждали?!

Обмен здоровьем на болезнь,
Взамен таланта стал ничто.
А за спиной хохочет смерть:
Вот был студент и нет его.

Окситесь, милье друзья,
Очнитесь вы от равнодушия,
Восстань, студенчества страна,
Долой иглу! Долой удушье!

Духовность падает, друзья,
А вместе с нею и свобода.
Взамен всего пришла игла –
Проклятие людского рода.

И коммерсантов тех долой,
Что совьест с честью потеряли.
Мы не позволим им иглой
Разрушить все, что мы сажали.

А кто-то хоть и мало лет
Торгует зельем у ворот.
Сам он не колется (о нет!)
Смертельный яд другим дает.

Растили, вот уж много лет,
Из поколения в поколение,
Давеш учены милый свет,
Долой отраву и растлене!

За это деньги получает
И на Канары ездит он.
А в это время погибает
Элита будущих времен.

Вперед, ребята, на майдан
Спасать погавших крепко в сети.
Сженой пойдем мы на дурман!
Мы, Украины нашей дети!

Яким було Ваше перше побачення?

Перше побачення... Саме воно відкриває нову сторінку в нашому житті. Минають роки, побачень ніби й більше, але найвразливіше запам'ятовується якраз перший раз. Хоча й на інші побачення йдуть не з таким трепетом і хвилюванням, але чимось вони бракує тієї загадковості й таємничості.

В когось така перша романтична зустріч відбулася ще в дитяцтві, хтось уперше призначив побачення своїй шкільній подружці, а хтось, уже з твердими намірами й усвідомленням, поспішає на зустріч у свої студентські роки. Але коли б не відбувалося ці перші рандеву, вони завжди найромантичніші, найжарливіші і взагалі – най, най... Адже саме тоді й намагався спланувати кожне крок, кожне слово і, як звичайно, поводишися спонтанно і навіть трохи хаотично. Саме перед першим побаченням кожна хвилина виходить за межі шістьдесяти секунд і триває ледь не рік, стукіт серця відчуваєш усім своїм естеством і здається, що воно від хвилювання вискочить...

А взагалі всі перші побачення до якоїсь міри подібні одне на одне, адже прагнення вийти з себе добре враження, прикрити всі гострі кути англійським пір'ячком притаманні кожній людині. Але, мабуть, це зайве, адже якщо стосунки матимуть продовження, то від розсудливості не втечти. І як тоді пояснювати людині, що твої крильця зовсім не ознака святості, а тільки прагнення замаскувати, що ти звичайна жінка людина, із звичайним людським характером і з вадами, притаманними звичайній людині.

Світлана Черняк, інженер кафедри:

"В мене перше побачення було ще в дитяцтві"

Це було не просто перше побачення, а ціла історія закоханості. В мене було двоє друзів, обох звали Юрками, і ми завжди були разом: де вони – там я, де я – там вони! Це було таке кохання до обох. Ми завжди бавилися разом, заводили гуляки разом. Ми поводитися так, як поводитися діти. Головне на першому побаченні – бути самим собою.

Микола Саненко, студент III курсу КНУБА:

"Тоді мені здавалося, що це побачення"

Моє перше побачення відбулося десь у другій класі. Дівчина мені дуже подобалася, і я дівчі проводив Т з її школи додому. Це було дитинство, і тоді мені здавалося, що це побачення. Пізніше це набридло, і я надавав перевагу гасанню з м'ячем.

Тамара Дончук, студентка IV курсу КНУБА:

"Сучасним стосункам бракує романтики"

Перше побачення у мене відбулося, коли мені було літ чотирнадцять. Доволилося зустрітись, як і всі діси, у центрі. Я була дуже маленька, скромна і зовсім не знала, як поводитися. Ми просто погуляли містом, а потім хлопцеві провів мене додому. Після того наші взаємини ще якийсь час тривали. Щоправда, недого. Важко, що хоча побачення ніяк не вплинуло на моє життя, ніж було більше романтики. Сьогодні нам того дуже бракує.

Світлана Черняк, інженер кафедри:

"В мене перше побачення було ще в дитяцтві"

Це було не просто перше побачення, а ціла історія закоханості. В мене було двоє друзів, обох звали Юрками, і ми завжди були разом: де вони – там я, де я – там вони! Це було таке кохання до обох. Ми завжди бавилися разом, заводили гуляки разом. Ми поводитися так, як поводитися діти. Головне на першому побаченні – бути самим собою.

Микола Саненко, студент III курсу КНУБА:

"Тоді мені здавалося, що це побачення"

Моє перше побачення відбулося десь у другій класі. Дівчина мені дуже подобалася, і я дівчі проводив Т з її школи додому. Це було дитинство, і тоді мені здавалося, що це побачення. Пізніше це набридло, і я надавав перевагу гасанню з м'ячем.

Валентина Петрівна С., начальниця відділу КНУБА:

"Головне – духовні фактори"

Я уже не зовсім пам'ятаю, як це відбувалося. Але вперше на побачення я пішла ще в школі. Сучасній молоді можуть порадити, що дуже важливо йти на побачення з почуттями, а не просто так, заради розваги. Молоді люди себе облівають, бо сприймають людину через призму зовнішності та матеріального становища, а не передусім через духовні фактори.

Матеріал підготувала Наталя Середняк

Міністерство освіти і науки України Київський національний університет будівництва і архітектури

Оголошує набір до аспірантури

зі спеціальностей (денна та заочна форма навчання):

01.02.01 – Теоретична механіка	05.13.22 – Управління проектами та розвиток виробництва
01.02.04 – Механіка деформованого твердого тіла	05.23.01 – Будівельні конструкції, будівлі та споруди
01.05.04 – Системний аналіз і теорія оптимальних рішень	05.23.02 – Підвалини та фундаменти
05.01.01 – Прикладна геометрія, інженерна графіка	05.23.03 – Вентиляція, освітлення та теплозапобігання
05.01.03 – Технічна естетика	05.23.04 – Водопостачання, каналізація
05.05.02 – Машини для виробництва будівельних матеріалів і конструкцій	05.23.05 – Будівельні матеріали та виробництво
05.05.04 – Машини для земляних та дорожніх робіт	05.23.08 – Технологія й організація промислового та цивільного будівництва
05.05.05 – Підвиально-транспортні машини	05.23.16 – Гідравліка та інженерна гідрологія
05.13.06 – Автоматизовані системи управління та прогресивні інформаційні технології	05.23.17 – Будівельна механіка
05.13.07 – Автоматизація технологічних процесів	05.23.20 – Містобудування та територіальне планування
05.13.12 – Системи автоматизації проектувальних робіт	05.24.01 – Геодезія
	05.24.04 – Кадастр та моніторинг земель
	08.07.03 – Економіка будівництва
	09.00.04 – Філософська антропологія, філософія культури

18.00.01 – Теорія архітектури, реставрація пам'яток архітектури
18.00.02 – Архітектура будівель та споруд
18.00.04 – Містобудування та ландшафтна архітектура
21.06.01 – Екологічна безпека
23.00.05 – Етнологія та етнодержавознавство

Термін навчання в аспірантурі з відпочинку від виробництва – три роки, без відпочинку від виробництва – чотири роки.

Заяви на імя ректора подаються до відділу аспірантури. До заяви додаються:

1. особовий листок з обліку кадрів з фотокарткою;
2. копія диплома з додатком про закінчення вищого навчального закладу;
3. реферат за фахом або списку наукових праць;
4. медична довідка ф. 086-У;
5. автобіографія.

Термін подачі документів до 10 вересня.

Вступники до аспірантури складають іспити з спеціальності, філософії та іноземної мови. Відділ аспірантури КНУБА: к. 314-А, тел. 241-55-09.

Засновник – Київський національний університет будівництва і архітектури "А-Б"
Свідоцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не підлягаючи точці зору автора. Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів. Надруковано у ЗАТ "ВІЛОП", вул. Волинська, 60

Редактор Ірина Герасценкова
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 252180, м. Київ-180, Повітрофлотський проспект, 31, кім. 601а, тел. 241-55-35